

การศึกษาอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภทในชุมชนโดยใช้การจัดการดูแลผู้ป่วยรายกรณี ผู้ป่วยที่ศึกษาจำนวน 5 คน เป็นผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยเป็นโรคจิตเภทที่มีอาการทางจิตกำเริบรุนแรงมีพฤติกรรมที่เป็นอันตราย ไม่สามารถดูแลตนเองได้ หรือล่ามซัง หรือขาดผู้ดูแล หรืออาศัยอยู่กับผู้สูงอายุ หรือใช้สารเสพติด หรือผู้ป่วยที่ต้องกลับมารักษาซ้ำและมีอาการทางจิตกำเริบรุนแรงหลังจากจำหน่ายออกจากโรงพยาบาลภายในระยะเวลา 2 เดือน โดยผู้ป่วยอาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสกลนครที่มารับการรักษาที่กลุ่มงานจิตเวช โรงพยาบาลสกลนคร หรือได้รับการประสานจากญาติหรือเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยให้การดูแลผู้ป่วยโดยมีแผนการดูแลผู้ป่วยจิตเภทที่ปฏิบัติการดูแลโดยทีมสหวิชาชีพซึ่งมีพยาบาล (ผู้จัดการ) ทำหน้าที่ในการดูแลติดตามผู้ป่วยและครอบครัวในชุมชน ระหว่างวันที่ 12 มกราคม 2547 ถึง 3 เมษายน 2547 ผลการศึกษาพบว่า

1. ได้รูปแบบการดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภทในชุมชน โดยใช้การจัดการดูแลผู้ป่วยรายกรณี มีแผนการดูแล ผู้ป่วยที่จัดทำขึ้นและปฏิบัติการร่วมกันโดยทีมสหวิชาชีพโรงพยาบาลสกลนคร ซึ่งแผนการดูแลผู้ป่วยในครั้งแรกที่พบผู้ป่วยจะมี 2 รูปแบบคือ

1.1 แผนการดูแลผู้ป่วยจิตเภทในชุมชนในกรณี que ผู้ป่วยสามารถมารับบริการครั้งแรกที่แผนกผู้ป่วยนอกจิตเวช

1.2 แผนการดูแลผู้ป่วยจิตเภทในชุมชนในกรณีที่ผู้ป่วยไม่สามารถมารับบริการที่โรงพยาบาล โดยพยาบาล(ผู้จัดการ)ทำหน้าที่ในการดูแลผู้ป่วยและญาติในชุมชน

ซึ่งหลังจากที่ได้ปฏิบัติตามแผนการดูแลแรกรับข้างต้นทั้ง 2 รูปแบบ ผู้ป่วยและญาติจะได้รับการดูแลตามแผนการดูแลผู้ป่วยตามที่กำหนดในแผนการดูแลผู้ป่วยในชุมชนในลำดับต่อไปหลังจากแรกรับโดยพยาบาล(ผู้จัดการ)ทำหน้าที่ในการปฏิบัติตามแผนการดูแลผู้ป่วย

2. ระดับสมรรถภาพของผู้ป่วยเพิ่มขึ้นจากระดับ 1 เป็นระดับ 2 จำนวน 2 คนและเพิ่มขึ้นจากระดับ 1 เป็นระดับที่ 3 จำนวน 3 คน และสามารถดำรงชีวิตอยู่กับครอบครัวและชุมชนได้

3. ด้านความรู้และการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับโรคจิตเภทและการดูแลของผู้ป่วยหลังการจัดการดูแลผู้ป่วยรายกรณีอยู่ในระดับสูง

4. ด้านความรู้และการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับโรคจิตเภทและการดูแลของญาติ(ผู้ดูแลหลัก)ก่อนและหลังการจัดการดูแลผู้ป่วยรายกรณีอยู่ในระดับสูง

5. ระดับความพึงพอใจในการรับบริการของผู้ป่วยและญาติอยู่ในระดับมาก

6. ทีมสหวิชาชีพ เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการดำเนินการดูแลผู้ป่วยในรูปแบบการจัดการดูแลผู้ป่วยรายกรณี

ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ควรที่จะนำไปขยายผลและดำเนินการจัดตั้งเป็นรูปแบบการดูแลผู้ป่วยจิตเภทในชุมชนของจังหวัดสกลนครต่อไป

The objectives of this study were to develop a model for caring for schizophrenic patients using the case management approach and there by enhancing community care for schizophrenic patients living the community. Participants consisted of five patients diagnosed with schizophrenia. Various characteristics included relapse (in one case with severe symptoms after a of discharge two months), severe symptoms, violent behavior, inability to self-care, lack of a caregiver, living with aging, the need for use of restraints, and substance abuse. The patients were admitted to Sakon Nakhon Hospital. The study was conducted in Muang District, Sakon Nakhon Province, from January 12 to April 3, 2004. The relatives or custodians cooperated with this study.

The study results are as follows. First, a case management approach was established for caring for schizophrenic patients in the community. A study plan for the care of schizophrenic patients was initiated, managed by the multidisciplinary team in Sakon Nakhon Hospital. Two models resulted. In the first model, Care Maps were established for patients and caregivers able to receive service at the Out Patient Department (OPD), Sakon Nakhon Hospital. In the second model, Care Maps were established for patients and caregivers unable to receive service at the Sakon Nakhon Hospital OPD. In this instance, a nurse case manager cared for the patient and caregiver in the community. Second, concerning ability efficiency, two of the schizophrenic patients increased their ability efficiency from Level 1 to Level 2, and the other three increased their ability efficiency from Level 1 to Level 3. All these patients are able to live in the community with their family. Third, average patient awareness of schizophrenia after the case management approach was found to be high. Fourth, average family member awareness of schizophrenia and of patient care both before and after the case management approach was found to be high.

Patients and their relatives were highly satisfied by the level of service, and the multidisciplinary team found the implementation of case management study to be effective. The results of this case management study recommend expansion and further implementation in Sakon Nakhon Province communities.